

Cod ECLI ECLI:RO:CABUC:2020:178.000603
Dosar nr. 42604/3/2018

ROMÂNIA

PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI	
DIRECȚIA JURIDIC	
30. IUL. 2020	
INTRARE IEȘIRE	NR. 3945H

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A IX-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

DECIZIE Nr. 603/2020
Ședința publică de la 04 iunie 2020
Completul compus din:
PREȘEDINTE CRISTINA MARIA FLORESCU
Judecător SILVIU GABRIEL BARBU
Judecător IOANA DRĂGUȘANU
Grefier IULIANA MOLDOVEANU

Pe rol judecarea recursului declarat de recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, împotriva sentinței civile nr. 5157/10.07.2019 pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimatul-reclamant SINDICATUL LACURI, PARCURI ȘI AGREMENT BUCUREȘTI prin membrii săi de sindicat

și intimații-pârâți PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și PREFECTURA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, având ca obiect litigiu privind funcționarii publici (Legea Nr.188/1999).

La apelul nominal făcut în ședința publică a răspuns recurentul-pârât Consiliul General al Municipiului București reprezentat de avocat, lipsind celelalte părți.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefier, după care,

Apărătorul recurentului-pârât CGMB arată că nu mai are cereri prealabile de formulat.

Nemaifiind cereri prelabile de formulat, excepții de invocat sau probe noi de administrat în recurs, *Curtea* constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul în susținerea recursului.

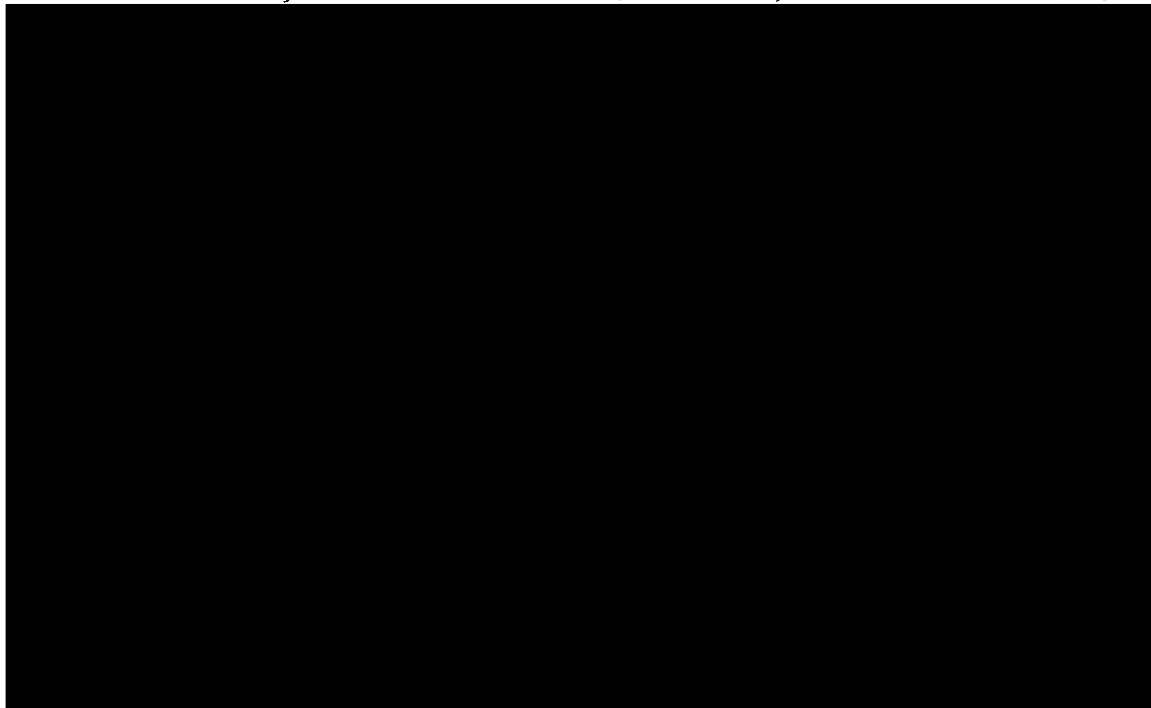
Apărătorul recurentului-pârât CGMB solicită admiterea recursului astfel cum a fost formulat și motivat, recursul fiind întemeiat pe dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 8 C.pr.civilă, casarea hotărârii recurate și, în rejudicare, respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată. Prima instanță a pronunțat o hotărâre cu încălcarea sau aplicarea greșită a dispozițiilor art. 45 (3) din Legea nr. 215/2001. Consideră că majoritatea cerută pentru adoptarea unei hotărâri a CGMB de desființare a administrațiilor este cea prevăzută de art. 45 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, întrucât decizia ca autoritatea să desființeze o administrație publică nu reprezintă o decizie privind patrimoniul, astfel cum este reglementată de prevederile art. 45 (3) din Legea nr. 215/2001. Patrimoniul este definit în multiple moduri în legislația națională.

Curtea rămâne în pronunțare.

CURTEA

Asupra recursului de față, constată următoarele:

Constată că prin Sentința civilă nr. 5157/10.07.2019 pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, instanța de fond a hotărât următoarele: a respins excepția lipsei capacității de folosință a pârâtei Primăria Municipiului București, ca neîntemeiată. A admis excepția lipsei calității procesuale pasive a Primăriei Municipiului București și a Institutiei Prefectului Municipiului București. A respins acțiunea formulată în contradictoriu cu pârâtele PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în sector 5, București, Bd. Regina Elisabeta nr. 47 și PREFECTURA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în sector 1, București, Piața Presei Libere nr. 1, corp B, ca promovată împotriva unor persoane fara calitate procesuala pasiva. Tribunalul a admis in rest acțiunea formulată de reclamantii SINDICATUL LACURI, PARCURI și AGREMENT BUCUREȘTI,

în contradictoriu cu pârâatul CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul ales în București, Bd. Primăverii nr. 29, et. 5, sector 1, la SPARL Dragomir și

Asociații. A anulat HCGMB nr. 721/18.10.2018 și a obligat paratul CGMB sa plătească reclamantului Sindicatul Lacuri, Parcuri si Agreement Bucuresti cheltuieli de judecata in suma de 1500 lei.

Pentru a pronunța această sentință, tribunalul reține următoarele:

În ceea ce privește excepția lipsei capacității de folosință a pârâtei Primăria Municipiului București, tribunalul reține că potrivit art.77 din Legea nr. 215/2001, Primăria este o structură funcțională cu activitate permanentă care duce la îndeplinire hotărârile consiliului local și dispozițiile primarului, soluționând problemele curente ale colectivității locale, fiind constituită din primar, viceprimar, secretarul unității administrativ-teritoriale și aparatul de specialitate al primarului. Astfel, în raporturile de drept administrativ, în care se pune în discuție însăși activitatea acesteia, se considera că primăria are capacitate de folosință.

Pe de altă parte, în speță, atât Primăria Municipiului București, cât și Instituția Prefectului Municipiului București nu au calitate procesuala pasiva, nefiind emitente ale actului administrativ în litigiu.

Pe fondul cauzei, se constata că prin HCGMB nr. 721/18.10.2018 s-a dispus, printre altele, încetarea activității Administrației Lacuri, Parcuri si Agreement București și desființarea acesteia ca persoană juridică, urmând ca în termen de 30 de zile de la adoptarea acesteia, compartimentele de specialitate din cadrul aparatului de lucru al Primarului General să efectueze demersuri pentru predarea - preluarea activului și pasivului, debitelor, creditelor, fondului arhivistic, a litigiilor în diverse stadii procesuale, a oricăror documente și înscrisuri referitoare la activitățile încheiate sau aflate în curs de derulare, etc, precum și contractile încheiate de serviciile publice desființate. Totodată, s-a dispus ca și conducătorii serviciilor publice menționate, în calitate de angajatori, să procedeze la îndeplinirea formalităților legale privind încetarea de drept a contractelor individuale de muncă ale personalului, iar Companiile municipale care au calitatea de delegate în cadrul gestiunii serviciului, respectiv pentru prestarea atribuțiilor preluate de delegator, pentru acoperirea necesarului de personal, să pună la dispoziția angajatorilor situația posturilor vacante.

La baza emiterii acestei hotărâri au stat expunerea de motive a Primarului General al Municipiului București, raportul de specialitatea al Direcției Managementul Resurselor Umane nr. 11778/10.10.2018 și raportul Comisiei juridice și de disciplină nr. 749/17.10.2018.

Conform procesului verbal de ședință din 18.10.2018, hotărârea sus menționată a fost votată cu 27 de voturi pentru, 0 abțineri și 19 voturi împotriva.

Potrivit prevederilor art. 45 alin. (1) - (3) din Legea nr. 215/2001, în exercitarea atribuțiilor ce îi revin consiliul local adoptă hotărâri, cu votul majorității membrilor prezenți, în afară de cazurile în care legea sau regulamentul de organizare și funcționare a consiliului cere o altă majoritate. Se adoptă cu votul majorității consilierilor locali în funcție următoarele hotărâri ale consiliului local: a) hotărârile privind bugetul local; b) hotărârile privind contractarea de împrumuturi, în condițiile legii; c) hotărârile prin care se stabilesc impozite și taxe locale; d) hotărârile privind participarea la programe de dezvoltare județeană, regională, zonală sau de cooperare transfrontalieră; e) hotărârile privind organizarea și dezvoltarea urbanistică a localităților și amenajarea teritoriului; f) hotărârile privind asocierea sau cooperarea cu alte autorități publice, cu persoane juridice române sau străine. (3) Hotărârile privind patrimoniul se adoptă cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție.

Tribunalul reține ca întemeiate susținerile reclamantilor referitoare la incidența în cauză a prevederilor art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001, în condițiile în care prin Hotărârea nr. 721/18.10.2018 s-a dispus efectuarea de demersuri pentru predarea - preluarea activului și pasivului, debitelor, creditelor, fondului arhivistic, a litigiilor în diverse stadii procesuale, a oricăror documente și înscrisuri referitoare la activitățile încheiate sau aflate în curs de derulare, etc a serviciilor publice desființate.

Prin urmare, prin actul administrativ sus menționat s-a dispus inclusiv asupra patrimoniului serviciilor publice desființate, astfel încât era necesară adoptarea acesteia cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție, respectiv a 37 de consilieri. Aceasta prevedere trebuie respectată în cazul tuturor hotărârilor care privesc patrimoniul, fiind o excepție obligatorie de la regula generală.

Activul și pasivul unei persoane juridice reprezintă totalitatea drepturilor patrimoniale, reale sau de creanță ale acesteia suprapunându-se noțiunii de patrimoniu, astfel cum este definită de art. 119 din Legea nr. 215/2001, art. 14 alin. 1 din OG nr. 53/2002 și art. 31 alin. 1 cod civil.

Criticile reclamanților referitoare la încălcarea prevederilor contractului colectiv de muncă și ale Legii nr. 62/2011 nu sunt întemeiate, pârâțul CGMB având dreptul de a înființa și organiza instituții și servicii publice de interes local, în conformitate cu prevederile art. 36 alin. 1 și art. 73 din Legea nr. 215/2001, situație în care devin incidente prevederile art. 22 și urm. din contractul colectiv de muncă.

Astfel, numai ulterior dispoziției de desființare a persoanelor juridice din subordinea sa și implicit a încetării de drept a contractelor individuale de muncă, conducerea unității are posibilitatea și obligația de a se consulta cu SLPAB și de a înștiința salariații cu privire la drepturile de care pot beneficia.

De asemenea, în raport de dispozițiile legale sus menționate, tribunalul reține că oportunitatea desființării instituțiilor și serviciilor publice de interes local este atributul exclusiv al pârâțului C.G.M.B. neputând fi cenzurat sub acest aspect de către instanța de judecată.

Pe cale de consecință, în temeiul art. 1 și 18 din Legea nr. 554/2004, instanța respinge excepția lipsei capacității de folosință a pârâtei Primăria Municipiului București, ca neîntemeiată, admite excepția lipsei calității procesuale pasive a Primăriei Municipiului București și a Institutiei Prefectului Municipiului București, respinge acțiunea formulată în contradictoriu cu aceste două pârâte, ca promovată împotriva unor persoane fără calitate procesuală pasivă, iar pe fond admite în rest acțiunea și anulează HCGMB nr. 721/18.10.2018.

În temeiul art. 453 cpc, la solicitarea reclamanților, obligă paratul CGMB la plata cheltuielilor de judecată în suma de 1500 lei, reprezentând onorariu de avocat.

Împotriva acestei sentințe a declarat recurs recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, în temeiul art. 486 și urm. din C. proc. civ., coroborat cu art. 14, alin. (4) din Legea nr. 554/2004, prin care solicită instanței casarea hotărârii recurate și, în rejudecare, respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Scurt istoric

Prin HCGMB nr. 721/18.10.2018 s-a dispus încetarea activității și desființarea ca persoane juridice în termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a hotărârii a Administrației Străzilor București, a Administrației Lacuri, Parcuri și Agrement București, a Administrației Cimitirelor și Crematoriilor și a Administrației Fondului Imobiliar (art. 1), precum și efectuarea demersurilor în termen de 30 de zile de la adoptarea HCGMB nr. 721/2018 de către compartimentele de specialitate din cadrul aparatului de lucru al Primarului General pentru preluarea-predarea activului și pasivului, debitelor, creditelor, fondului arhivistic, a litigiilor în diverse stadii procesuale, a oricăror altor documente și înregistrări referitoare la activitățile încheiate sau aflate în curs de derulare etc., precum și a contractelor încheiate de serviciile publice desființate conform art. 1 (art. 2).

Prin cererea de chemare în judecată ce face obiectul prezentului dosar, reclamanții au solicitat, în contradictoriu cu paratele Consiliul General al Municipiului București, Primăria

• Municipiului București și Prefectura Municipiului București anularea Hotărârii Consiliului General al Municipiului București nr. 721/18.10.2018.

Prin Sentința Civilă nr. 5157/10.07.2019, Tribunalul București a respins excepția lipsei capacității de folosință a paratei Primăria Municipiului București, ca neîntemeiată, a admis excepția lipsei calității procesuale pasive a Primăriei Municipiului București și a Instituției Prefectului Municipiului București și a admis acțiunea formulată de reclamant, cu consecința anularii H.C.G.M.B. nr. 721/18.10.2018.

Pentru a pronunța această soluție, prima instanță a reținut, drept unic argument, incidența în cauză a prevederilor art. 45 alin. (3) din Legea 215/2001, în sensul că, atâta vreme cât prin Hotărârea 721/18.10.2018 s-a dispus, efectuarea de demersuri pentru preluarea activului și pasivului, debitelor, creditelor, fondului arhivistic, a litigiilor în diverse stadii procesuale, a oricăror documente și înscrisuri referitoare la activitățile încheiate sau aflate în curs de derulare, etc. a serviciilor publice desființate, aceasta ar avea semnificația ca, prin actul administrativ contestat, s-ar fi dispus și asupra patrimoniului serviciilor publice desființate, astfel ca ar fi fost necesară adoptarea acesteia cu votul a doua treimi din numărul consilierilor locali în funcție.

MOTIVELE DE RECURS.

Sustine ca Hotărârea primei instanțe este nelegală.

Arată că prima instanță a pronunțat o hotărâre cu încălcarea sau aplicarea greșită a dispozițiilor art. 45 (3) din Legea nr. 215/2001, motiv de recurs prevăzut de art. 488 alin. 1, pct. 8 C.pr.civilă

Susține că sunt nelegale considerentele instanței de fond referitoare la eludarea de către C.G.M.B. a dispozițiilor art. 45 alin. 3 din Legea nr. 215/2001 prin aprobarea hotărârii atacate cu o altă majoritate decât cea prevăzută de dispozițiile de mai sus, deoarece hotărârea care formează obiectul cererii nu vizează patrimoniul unității administrativ teritoriale.

Majoritățile cerute de lege pentru adoptarea actelor administrative în cadrul CGMB sunt prevăzute de art. 45 alin. (1) - (3) din Legea 215/2001 și prevăd:

"Art. 45 (1) În exercitarea atribuțiilor ce îi revin consiliul local adoptă hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți, în afara de cazurile în care legea sau regulamentul de organizare și funcționare a consiliului cere o altă majoritate.

(2) Se adoptă cu votul majorității consilierilor locali în funcție următoarele hotărâri ale consiliului local:

- a) hotărârile privind bugetul local;*
- b) hotărârile privind contractarea de împrumuturi, în condițiile legii;*
- c) hotărârile prin care se stabilesc impozite și taxe locale;*
- d) hotărârile privind participarea la programe de dezvoltare județeană, regională, zonală sau de cooperare transfrontalieră;*
- e) hotărârile privind organizarea și dezvoltarea urbanistică a localităților și amenajarea teritoriului;*
- f) hotărârile privind asocierea sau cooperarea cu alte autorități publice, cu persoane juridice române sau străine.*

(3) Hotărârile privind patrimoniul se adoptă cu votul a doua treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție."

Cele de mai sus pot fi rezumate la următoarele: alin. (1) reglementează majoritatea simplă, alin. (2) reglementează majoritatea absolută și alin. (3) reglementează majoritatea calificată. Consideră ca majoritatea cerută pentru adoptarea unei hotărâri a C.G.M.B. de desființare a administrațiilor este cea prevăzută de art. 45 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, întrucât decizia ca autoritatea să desființeze o administrație publică nu reprezintă o decizie

"privind patrimoniul", astfel cum este reglementata de prevederile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001.

Arată ca patrimoniul este definit în multiple moduri în legislația națională, iar dintre acestea redă, în continuare, următoarele:

Art. 119 din Legea nr. 215/2001: *„Constituie patrimoniu al unității administrativ-teritoriale bunurile mobile și imobile care aparțin domeniului public al unității administrativ-teritoriale, domeniului privat al acesteia, precum și drepturile și obligațiile cu caracter patrimonial.”;*

Art. 14 alin. (1) din OG nr. 53/2002: *„Potrivit legii, patrimoniul unității administrativ-teritoriale este alcătuit din bunurile mobile și imobile aflate în proprietatea publică și în proprietatea privată ale acesteia, precum și drepturile și obligațiile cu caracter patrimonial.”;*

Art. 31 alin. (1) C. civ.: *„Orice persoana fizică sau persoana juridică este titulară a unui patrimoniu care include toate drepturile și datoriile ce pot fi evaluate în bani și aparțin acesteia.”*

Față de aceste definiții rezultă faptul că pe de o parte, în cazul oricărei hotărâri a consiliului local pot fi identificate efecte, directe sau indirecte, echivoce sau neechivoce, de natură patrimonială / evaluabilă în bani. Astfel, o interpretare extensivă a dispozițiilor art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001 poate conduce la concluzia că identificarea oricărui efect patrimonial, oricât de îndepărtat și de echivoc, al unei hotărâri a consiliului local conduce la adoptarea hotărârii cu o majoritate excepțională.

Arată că, validând prin ipoteză interpretarea dată de către reclamânți pentru acest text de lege, ajungem la concluzia că niciuna dintre hotărârile luate de CGMB nu ar putea fi luată cu majoritatea membrilor consiliului sau a membrilor prezenți, întrucât aprobarea oricăreia dintre măsurile ce există pe ordinea de zi în mod curent, s-ar putea interpreta ca presupune măcar un drept sau o obligație a municipalității, fapt ce ar atrage, în mod ipotetic competența de aprobare a majorității calificate de două treimi.

Apreciază că o asemenea interpretare ar conduce în final la eliminarea de facto a regulii și înlocuirea acesteia cu excepția cea mai drastică, situație evident inacceptabilă deoarece această interpretare a dispozițiilor legale tinde la neaplicării legii și nicidecum la aplicarea acesteia.

Prin urmare, nu există nicio justificare pentru raționamentul expus de către reclamânți, în contextul în care excepțiile sunt strict prevăzute de lege, iar decizia de desființare a unei administrații publice nu se încadrează în niciuna dintre prevederile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001. Este evident că în această situație se va aplica regula generală prevăzută de alin. (1) a art. 45, respectiv majoritatea simplă raportată la numărul consilierilor prezenți.

În concluzie, pentru toate aceste considerente solicită casarea hotărârii recurrate și, în rejudicare, respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

În cauză nu a fost depusă întâmpinare și nici concluzii scrise.

Curtea de Apel, examinând sentința civilă atacată prin prisma recursului declarat, văzând actele și lucrările dosarului, urmează să respingă recursul declarat de recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul procesual ales la SPARL Dragomir și Asociații, în București, Bulevardul Primăverii nr. 29, et. 5, sector 1 împotriva sentinței civile nr. 5157/10.07.2019 pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimatul-reclamant SINDICATUL LACURI, PARCURI ȘI AGREMENT BUCUREȘTI, cu sediul în București, șos. București-Ploiești, nr. 8B sector 1, prin membrii săi de sindicat

[REDACTED], toți cu domiciliul ales la sindicat și intimații-pârâți PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 47 sector 5 și PREFECTURA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, Piața Presei Libere, nr. 1, Corp B sector 1, ca nefondat.

Curtea reține că soluția pronunțată de instanța de fond este legală și temeinică, fiind corect identificată starea de fapt, precum și normele juridice incidente, respectiv interpretarea judicioasă a acestora în concret la speța dedusă judecării.

Curtea reține că în cauză recursul a fost întemeiat pe prevederile art. 488 alin. 1, pct. 8 C.pr.civilă, recurenta arătând că prima instanța a pronunțat o hotărâre cu încălcarea sau aplicarea greșită a dispozițiilor art. 45 (3) din Legea nr. 215/2001, deoarece în realitate instituția recurentă pârâtă nu ar fi încălcat și nici eludat dispozițiile art. 45 alin. 3 din Legea nr. 215/2001, în sensul că ar fi procedat la aprobarea hotărârii CGMB atacate cu o alta majoritate decât cea prevăzută de dispozițiile de mai sus, în esență recurenta invocând faptul că hotărârea CGMB care formează obiectul cererii introductive nu vizează patrimoniul unității administrativ teritoriale.

Recurenta arată că majoritățile cerute de lege pentru adoptarea actelor administrative în cadrul CGMB sunt prevăzute de art. 45 alin. (1) - (3) din Legea 215/2001 și prevăd:

"Art. 45 (1) In exercitarea atribuțiilor ce îi revin consiliul local adopta hotărâri cu votul majorității membrilor prezenți, în afara de cazurile în care legea sau regulamentul de organizare și funcționare a consiliului cere o alta majoritate.

(2) Se adopta cu votul majorității consilierilor locali în funcție următoarele hotărâri ale consiliului local:

g) hotărârile privind bugetul local;

h) hotărârile privind contractarea de împrumuturi, în condițiile legii;

i) hotărârile prin care se stabilesc impozite și taxe locale;

j) hotărârile privind participarea la programe de dezvoltare județeană, regională, zonală sau de cooperare transfrontalieră;

k) hotărârile privind organizarea și dezvoltarea urbanistică a localităților și amenajarea teritoriului;

l) hotărârile privind asocierea sau cooperarea cu alte autorități publice, cu persoane juridice române sau străine.

(3) Hotărârile privind patrimoniul se adopta cu votul a doua treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție."

Recurenta a susținut în mod logic corect faptul că ipotezele legale antemenționate pot fi rezumate în trei variante de cvorum: alin. (1) reglementează majoritatea simplă, alin. (2) reglementează majoritatea absolută, în timp ce alin. (3) reglementează majoritatea calificată. Recurenta consideră ca majoritatea cerută pentru adoptarea unei hotărâri a C.G.M.B. de desființare a administrațiilor din subordinea sa este cea prevăzută de art. 45 alin. (1) din Legea nr. 215/2001, adică majoritatea simplă, întrucât decizia administrativă prin care autoritatea publică alege să desființeze o administrație publică din subordine nu reprezintă o decizie "privind patrimoniul", astfel cum este reglementat cvorumul special în prevederile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001, anume majoritatea calificată.

Recurenta mai susține că patrimoniul este definit în multiple moduri în legislația națională, cele mai relevante fiind următoarele:

Art. 119 din Legea nr. 215/2001: *„Constituie patrimoniu al unității administrativ-teritoriale bunurile mobile și imobile care aparțin domeniului public al unității administrativ-teritoriale, domeniului privat al acesteia, precum și drepturile și obligațiile cu caracter patrimonial.”;*

Art. 14 alin. (1) din OG nr. 53/2002: *„Potrivit legii, patrimoniul unității administrativ-teritoriale este alcătuit din bunurile mobile și imobile aflate în proprietatea publică și în proprietatea privată ale acesteia, precum și drepturile și obligațiile cu caracter patrimonial.”;*

Art. 31 alin. (1) C. civ.: *„Orice persoană fizică sau persoană juridică este titulara a unui patrimoniu care include toate drepturile și datoriile ce pot fi evaluate în bani și aparțin acesteia.”*

Recurenta mai susține că într-o interpretare extensivă generală a dispozițiilor art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001 în cazul oricărei hotărâri a consiliului local pot fi identificate efecte, directe sau indirecte, echivoce sau neechivoce, de natură patrimonială / evaluabilă în bani, însă induce ideea că această interpretare extensivă ar fi excesivă, determinând adoptarea majorității HCL și HCGMB cu o majoritate excepțională.

Recurenta mai arată că nu există nicio justificare pentru raționamentul expus de către reclamant, în contextul în care excepțiile sunt strict prevăzute de lege, iar decizia de desființare a unei administrații publice din subordinea autorității locale nu se încadrează în niciuna dintre prevederile art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001, în ipoteza din speță fiind aplicabilă regula generală prevăzută de alin. (1) a art. 45, adică ar fi legală majoritatea simplă raportată la numărul consilierilor prezenți.

Curtea de Apel constată că Tribunalul a utilizat un raționament juridic corect, apreciind că în realitate în cauza d e față este vorba despre probleme semnificative privind patrimoniul autorității, administrației locale, fiind așadar întemeiate susținerile reclamantilor referitoare la incidența în cauză a prevederilor art. 45 alin. (3) din Legea nr. 215/2001, în condițiile în care prin Hotărârea nr. 721/18.10.2018 atacată s-a dispus efectuarea de demersuri pentru predarea - preluarea activului și pasivului, debitelor, creditelor, fondului arhivistic, a litigiilor în diverse stadii procesuale, a oricăror documente și înscrisuri referitoare la activitățile încheiate sau aflate în curs de derulare a serviciilor publice desființate prin HCGMB atacată.

În consecință, așa cum corect reține instanța de fond, prin actul administrativ susmenționat s-a dispus inclusiv asupra patrimoniului serviciilor publice locale desființate, astfel încât era necesară adoptarea HCGMB cu votul a două treimi din numărul total al consilierilor locali în funcție, respectiv a 37 de consilieri.

Prima instanță a apreciat judicios faptul că aceasta prevedere legală privind cvorumul de vot (majoritatea calificată) trebuie respectată în cazul tuturor hotărârilor care privesc patrimoniul autorităților publice locale, fiind o excepție cu caracter obligatoriu prin raportare la regula generală prevăzută de lege (majoritatea simplă).

Instanța de fond a definit corect, cu relevanță în speța dedusă judecării, activul și pasivul unei persoane juridice, arătând că acestea reprezintă totalitatea drepturilor patrimoniale, reale sau de creanță ale persoanei juridice, suprapunându-se noțiunii de patrimoniu, astfel cum este definită de art. 119 din Legea nr. 215/2001, art. 14 alin. 1 din OG nr. 53/2002 și art. 31 alin. 1 cod civil.

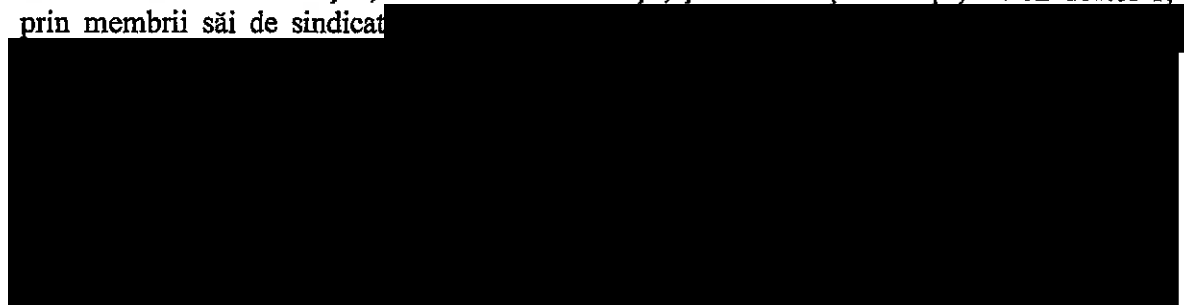
În consecință, Curtea de Apel va respinge recursul declarat de recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI în contradictoriu cu intimatul-reclamant SINDICATUL LACURI, PARCURI ȘI AGREMENT BUCUREȘTI, membrii săi de sindicat

și intimații-pârâți PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI și PREFECTURA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, Piața Presei Libere și urmează să mențină sentința civilă atacată apreciind că aceasta este legală și temeinică.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Respinge recursul declarat de recurentul-pârât CONSILIUL GENERAL AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul procesual ales la SPARL Dragomir și Asociații, în București, Bulevardul Primăverii nr. 29, et. 5, sector 1 împotriva sentinței civile nr. 5157/10.07.2019 pronunțată de Tribunalul București, Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, în contradictoriu cu intimatul-reclamant SINDICATUL LACURI, PARCURI ȘI AGREMENT BUCUREȘTI, cu sediul în București, șos. București-Ploiești, nr. 8B sector 1, prin membrii săi de sindicat

[REDACTED]

toți cu domiciliul ales la sindicat și intimații-pârâți PRIMĂRIA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, Bd. Regina Elisabeta, nr. 47 sector 5 și PREFECTURA MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, cu sediul în București, Piața Presei Libere, nr. 1, Corp B sector 1, ca nefondat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică de la 04 iunie 2020.

Judecător,
SILVIU GABRIEL BARBU

Judecător,
IOANA DRĂGUȘANU

Grefier,
IULIANA MÔLDOVEANU

Red. SGB/6 ex.
Com. 4 ex.

Conform cu originalul
GREFIER